

ПРОТОКОЛ

№ 231

гр. Варна, 21.07.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Панталеева

Членове: Росица Ант. Тончева
Десислава Ст. Сапунджиева

при участието на секретаря Петранка Ал. Паскалева и прокурора Н. Л. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Румяна Панталеева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223000600166 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподател-подсъдим **ИСМ. К. ИС.**, редовно призован, явява се лично, като се води от органите на РД „Охрана“ Варна, със служебен защитник от досъдебното производство - адвокат **ИВ. Д. Й., АК ШУМЕН**.

Тълковник **Н. ИЛ. М.**, назначена в първоинстанционното производство, явява се лично, пристъпва към осъществяване на жестомимичен превод. За **Апелативна прокуратура Варна** се явява прокурор **АРНАУДОВА**

Частен обвинител и граждански ищец **АС. С. Р.**, редовно призована, не се явява, за нея се явява особен представител **адв.ПЛ. ХР. П.**, назначен в досъдебното производство.

Частните обвинители и граждански ищци **АЙШ. С. АР., Н. С. Ш. и ГЮЛШ. С. Р.**, редовно призовани, не се явяват.

АДВ.Й.: Да се даде ход на делото, нямам доказателствени искания, нито за отводи.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам искания за отводи.

АДВ.П.: Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО
ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА ОТ СЪДИЯ ПАНТАЛЕЕВА
ПО СЪЩЕСТВО:

АДВ.Й.: Уважаеми Апелативни съдии, поддържам жалбата така, както е депозирана. Все пак това дело претърпя известно развитие. Аз по-скоро поддържам вторите две основания в жалбата, а именно да приложите закон за по-леко наказуемо престъпление или алтернативно да редуцирате първоначалната присъда като размер.

В хода на първоинстанционното производство съдът е допуснал нарушения на материалния закон и второ не е взел в предвид тези доказателства по делото, които сочат на различен от възприетия от съда умисъл на доверителя ми. Още в началото на ДП същият е бил разпитван от вещите лица в рамките на една назначена СПЕ по ЧНД, което е приобщено по реда на НПК към настоящото производство и в този разпит в.л. - доктор Николова твърди, че доверителя ми е изразил притеснения какво ще се случи с тази жена, като буквално е заявил пред вещите лица / ако в неговото състояние въобще можем да твърдим, че е верен този израз заявил/, но изразил опасение да не би жената да почине. От друга страна за да мотивира правния си извод за извършено умишлено престъпление окръжния съд е преценил големия брой нанесени удари у пострадалата. По този начин е стигнал до извода, че целта на доверителя ми е била да я умъртви. Но не е взел в предвид това, че в същата вечер на пострадалата са били нанесени два побоя, като за първия категорично е доказано, че е извършен от свид.Лютфи, а не от моя доверител. Прав е съда в извода си, че рязкото влошаване на здравословното състояние на пострадалата е получено след ударите, които им са нанесени от моя доверител, само, че в.л. на СМЕ не могат да определят кои точно са тези удари, и те дават общо техния брой. И от там съдът вади своя извод, че той е целял да я умъртви, тъй като ѝ нанесъл много удари. Ясно е, че фаталните удари, които са довели до влошаване на състоянието не са били толкова много, а се отчита общия брой, който действително е значителен. При това положение трудно можем да стигнем до извода кои от ударите са нанесени от него, респ. каква е била целта му. В тази връзка имаме извършени по делото множество СПЕ, които дават различни заключения, но като цяло общите изводи са два. Единия извод е, че моя доверител поради съществени дефицити в интелектуалното си развитие не е в състояние да изгражда защитни версия, както въззивния съд правилно е решил, и втория извод е, че неговата способност да ръководи постъпките си е на границата с невменяемостта. Те дават, че е вменияем, но лесната подражаемост и характера на неговото интелектуално изоставане сочи, че той не е в състояние да предвиди при определен брой удари какъв резултат би настъпил. Това е характерно при него, а не общо. Затова аз смятам, че по-скоро правилната правна квалификация би била тази по чл.124, доколкото той изразява

притеснение за съдбата на жената, т.е. няма пряк умисъл за умъртвяването ѝ, и от друга страна неговата способност да предвиди последиците от своите действия сочи, че той не е разбирал какво точно ще стане след този брой удари. По-скоро става на въпрос за умишлено нанесена телесна повреда, след която е настъпила смърт.

Това е едното ни оплакване и второто е свързано с факта, че по никакъв начин съдът не е приел нито едно смекчаващо вината обстоятелство за моя доверител. Към момента на извършване на деянието, той е бил неосъждан. Действително впоследствие беше определено общо наказание с една друга присъда, но това е за събитие, станало по-късно. Към този момент той е бил неосъждан. А това, че е бил непълнолетен е очевидно и то се е отразило и на правната квалификация. Най-фрапиращото е, че съдът в мотивите си сочи, че доверителят ми не е изразил съжаление за извършеното от него. Аз мисля, че става на въпрос за едно клише, а не за реална оценка на конкретния случай. Възможностите за комуникация с него са никакви. В хода на ДП аз като негов защитник нямах никаква възможност да говоря за каквото и да е било. В момента тълковника провежда някакво разяснение, но е ясно по делото, че той не владее жестомимически език. Точно поради това първоинстанционния съд отхвърли участието на първия тълковник, който беше една възрастна жена, която в крайна сметка заяви, че не е в състояние да постигне някакъв контакт с него. Сега в момента дали се извършва някакъв контакт аз не мога да кажа, но тази комуникация е силно затруднена. От там са затруднени и възможностите за реализация на неговите права като подсъдим, но най-важното е че изразяването за съжаление за каквото и да е било, при всички положения е вербален акт. Аз не знам как той би могъл да изрази съжаление за случилото се, и какъв точно жест и каква степен на съжаление би изразявал този жест. Затова извода на първоинстанционния съд, че не изразява съжаление, върху който извод всъщност са му наложили максимална присъда не издържа на конкретното обстоятелство по делото.

Доста съм говорил по това дело за неговата нестандартност и трудност при осъществяване на правата му, тъй като Вие виждате той едва ли разбира нещо от това което се говори в момента, тъй като по рождение е с пълна глухота от една страна и от втора страна не владее жестомимичния език, което е установено, а осъществява някакъв контакт с различен тип жестове, единствено с майка си, и с най-близките хора от неговото обкръжение, в което е живял. Т.е. един съвсем друг тип комуникация, която нито аз владеея, а и тълковника едва ли.

Затова аз смятам, че да му наложат наказание на максимума без да приемат нито едно смекчаващо вината обстоятелство, съдът е подходил неправилно. Затова основната ми молба към Вас е да редуцирате присъдата, независимо дали възприемете различната правна квалификация или в рамките на възприетата от прокуратурата при повдигане на обвинението.

Въпрос на съда към подсъдимия /чрез преводача от български жестов

език – чл.395з от НПК/: Разбирате ли това, което Ви се показва от тълковника, докато говори защитникът Ви, разбирате ли тези жестове?

ПОДС.И.: /отговаря с жестове/: По-обикновените жестове ги разбирам, по-сложните думи не ги разбирам.

Въпрос на съда към подсъдимия /чрез преводача от български жестов език – чл.395з от НПК/: Разбрахте ли това, което каза Вашият адвокат и говорил ли сте преди делото с него?

ПОДС.И.: /отговаря с жестове/: Донякъде разбрах това което каза адвоката. Горе долу доколкото си спомням коментирахме с адвоката, че ще иска някаква по-малка присъда.

Въпрос на съда към подсъдимия /чрез преводача от български жестов език – чл.395з от НПК/: Разбрахте ли и съгласен ли сте с това, че адвоката Ви излага тезата, че сте нанесъл удари, но не сте искал да убие пострадалата?

ПОДС.И.: /отговаря с жест/: Да, разбрах това. Искam по-малка присъда и съжалявам за това, което съм направил. Не е хубаво това нещо. Не е правилно така да се постъпи с жената.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми Апелативни съдии, аз считам, че депозираната жалба срещу присъдата на ШОС е неоснователна и моля да я оставите без уважение. Доколкото настоящото производство е второ по ред пред Апелативната инстанция и съм изложила подробно становището си в предходното разглеждане входа на съдебните прения, аз поддържам изложеното от мен в детайли пред Апелативен съд Варна и моля да потвърдите присъдата, като в допълнение ще кажа следното.

На първо място по отношение на изложеното от защитата, че подсъдимият е изцяло глухоням, видно от експертното становище по делото експертите от КСПЕ, които са освидетелствали детайлно при стационарни условия подсъдимия посочват, че той има остатъчен слух.

По делото. Обясненията на подсъдимия, както отново е имал възможност да посочи ВКС при разглеждането на настоящото производство има двуква природа. Те са средство за защита, или доказателствено средство. Но за да бъдат приети те за достоверни е необходимо да бъдат подложени на един детайлен анализ, и съответно подкрепени с други доказателства по делото, тъй като в случая никое доказателство или доказателствено средство няма предварително определена сила така, както посочва нормата на чл.14, ал.2 от НПК. Обясненията на подсъдимия не са подкрепени от никакви други доказателства по делото. Обясненията в частта за участието на свид.Любен Маринов - подробни съображения съм изложила както в с.з., така и в депозирания касационен протест, затова няма да се спирам по отношение на обема на събраните доказателства, които са подкрепя на обвинителната теза и в противовес с твърденията на подсъдимия. Участието на свид. Маринов в умъртвяването на пострадалата се изключва от останалите събрани по делото доказателства.

По отношение на интелектуалния капацитет, който беше маркиран от защитата, безспорно е, че този подсъдим има възможност да изгражда стройно, събрано, детайлно алиби, но неговия интелектуален капацитет и тази умствена изостаналост, която е установена е в границите на нормата, към горната граница. Така, че считам, че той както са посочили експертите много добре различава кое е зло, кое е добро и кое е противоправно. Многократно пред съда е демонстрирал, че не желае да търпи високо наказание, такива са били и исканията му пред предходния състав, такова е искането му и пред Вас.

По отношение на участието на свидетеля, експертите посочват, че за подсъдимия свид. Маринов не е такъв авторитет, който може да го мотивира както поведението, така и участието му в деянието. Просто конкретния подсъдим иска да умаловажи своето участие с деянието, като за първи път пред окръжния съд е посочил, че не той е инициирал убийството, а именно този свидетел, който впоследствие починал.

По отношение на твърденията на защитата, че няма данни за умишлено убийство съм изложила своите съображения. Считам, че тази квалификация се определя както от начина на извършване на деянието, така и от обективните находки, а именно установените травматични увреждания, които са изключително тежки на пострадалата. Вещите лица посочват, че в случая са констатирани най-малко 5-6 удара, но нараняванията са като брой телесни повреди. Действително може да са пет или шест, но част от тях включват двустранно счупване на тези изключително сериозни и здрави лицеви кости. Травмите в главата са около 10. Имаме и счупване на ребро, което е вследствие на силни удари с ритници или с юмруци в торса, и в комплекс тези наранявания са довели до изпадане на пострадалата в коматорно състояние. Т.е. деянието е извършено от една личност, която от съдебните експерти е определена като агресивна и антисоциална.

Това, че е агресивна личност се извежда не само от заключенията на експертите и обективните находки, а и от неговото съдебно минало. Обърнала съм внимание при предходното разглеждане, че в рамките на 7 месеца, той е извършил 2 изключително тежки деяния, второто завършило със смърт, което се разглежда от настоящия състав, а предишното отново с нанесен тежък побой на пострадал, вкл. с удари с ръце, ритници и с метален дилаф, който е допринесъл за травматичните увреждания на това лице. Не рядко той е извършвал побой и над свои роднини, над родната си майка и на други лица, с които е съжителствал. Затова говорим, че той е агресивна и антисоциална личност, и следва да бъде изолиран за дълго време от обществото. Липсва каквато и да е емпатия и съжаление или разкаяние. Той не е указал никаква помощ, нито е споделил, че е оставил едно лице в безпомощно състояние да лежи в ранните часове на пътното платно. Единственото, което тревожи подсъдимия е това, за колко време ще бъде въдворен в пенитенциарно заведение.

И съжалението както каза защитата не е клише, защото многократно е бил запитван от всички съдебни състави, а и на ДП и е искано да изрази своето отношение и оценка към деянието.

Това което посочи защитата, че в случая били извършени два побоя. И ВКС, а и Окръжния съд и Апелативния съд са разглеждали тези наранявания и тези два инцидента в конкретния ден и нощ с Р.. И както съдебните състави са посочили не е възможно дори при изгонването на Р. от страна на свид.Маринов от тази къща, тя да е била наранявана по такъв начин, който да доведе до това коматозно състояние, в което е намерена от медиците в нощта след побоя от страна на подсъдимия. Защото видно от свидетелските показания, а и от показанията на екипа, който е посетил мястото на произшествието - фелдшерите от бърза помощ, а и от показанията на свидетелите – служители на полицейското управление Р. е била в адекватно състояние, и е нямала видими тежки травматични увреждания, била е прегледана от този медицински екип, и не е наложило никаква медицинска намеса нейното състояние. От друга страна свидетелите пред заведението, пред магазина които твърдят за нейното състояние казват, че е имала кръв, но тя е говорила, общувала е с тях. Полицаяте и фелдшерката обясняват, че Р. е била в такова състояние, че да обясни какво се е случило с нея. И вкрайна сметка тя много детайлно е била обяснявала как е бил отнет телефона, от кого, т.е. била е в състояние да разсъждава, да говори и да се придвижва. Свидетелските показания на Къймет И.а са, че впоследствие те са видели пострадалата непосредствено преди инцидента пред къщата на Маринов. Т.е. тя отново след този инцидент се е върнала в тази къща. Няма как лице в коматозно състояние да извършва това движение и да стои на краката си. Тежките наранявания са причинени от побоя на подсъдимия, нейното тяло е било в такава безпомощност, че лицето ѝ е било обезобразено до неузнаваемост, и за това говори и СМЕ – освидетелстването на живо лице, впоследствие и аутопсията, а и снимката приложена от фелдшерката, която обяснява, че екипа не е могъл да разпознае че това е пострадалата Р..

По всички тези съображения, аз считам, че деянието е извършено умишлено, и това е правилната правна квалификация, и по изложените от мен съображения за липса на емпатия, за липса на съжаление, липса на смекчаващи отговорността обстоятелства, правилно първоинстанционният съд е наложил най-тежкото възможно наказание за подс.И.. Няма промяна в моята позиция, поради което моля да потвърдите присъдата.

ПОДС.И./чрез преводач от български жестов език – чл.395з от НПК/: /отговаря с жест/ Разбрах какво каза и какво иска прокурора – че не е съгласен с адвоката ми, и да остане присъдата, не желая нищо да отговоря.

АДВ.П.: Уважаеми Апелативни съдии, аз поддържам становището, което съм изразил в предходното разглеждане на делото, както и становището на държавното обвинение, но бих желал да наблегна само няколко акцента.

Считам, че жалбата по своята аргументация вече е била и я намираме

разгледана в мотивите към присъдата. Всичко, което е аргументирано и днес се намира в мотивите на присъдата, които са изчерпателни.

Защитата предлага да приложите разпоредбата на чл. 124, в мотивите е посочено, разгледано и е посочена аргументация, че не се касае за деяние по непредпазливост, а се касае за умишлено деяние.

Може би към аргументите на съда трябва да прибавим и още нещо. Съдът е казал, че се позовава на съдебната практика за приложението на чл.116, т.6 от НК по броя на ударите, силата на ударите предвид тежката черепна травма, счупване на ребро и всички други подробно описани поражения. Те сочат наистина на особена жестокост, но сочат и на умисъл. Съдът не е посочил думата пряк умисъл, и аз считам, че би могло и има място да се приложи цялата практика на ВКС, че в този случай умисъла и по непредпазливост може да бъде същият при този резултат, при това че той е видял и не е спрял. Очевидно се е примирявал, че при такъв сумарно тежък физически побой, резултатът ще бъде смърт.

Във връзка с това, защитата Ви призовава за нов прочит на доказателствата, въпреки такъв е и аргумента на ВКС, не приема прочита на предходния състав, но считам че главното това трябва да съобразим, съотнесено и към другото, което е посочил ВКС по отношение на смисъла на промяната в позицията на подсъдимия, която в ДП е една, впоследствие след смъртта на главния свидетел Любен Марино се промени. На него му се отреди роля на съизвършител, дори нещо повече, че видите ли Маринов е започнал побоя, а подсъдимия само го е довършил.

Аз считам, че трябва да се уважи становището на ВКС, че се упражнява правото на защита, но трябва да направим и прочит. Считам, че трябва да сравним личната позиция на подсъдимия със самия него. Прочита от тълковниците на запис на телефониясно показва няколко неща. Че той е наясно какво е направил, съзнава противоправността и съзнава какво го чака. Там има един жест, в който той тупа едното си рамо и другото, и тълковника каза. Той знае, че ще дойдат полицаите. И в този смисъл противоправността, това което е направили какво го очаква, той го е знаел. Това е на следващия ден от деянието. Считам, че този критерий изчиства и ясно показва. Разбира се, че е право на подсъдимия да заяви друга версия, но това сравнено с липсата на данни за участие на свид.Любен Маринов, единственото ВД за прикосновение са биологичен материал от две лица е от подсъдимия и неговата жилетка, кръв от него и кръв от пострадалата. В този смисъл както и да ги ценим, няма данни за подобно и най-вече главен свидетел на тези обстоятелства е майката Къймет И.а, и жената, в чийто дом са спали. Те ясно казват кой е излязъл от къщата. И в този смисъл няма нито данни, които да сочат, че има съучастие на Любен Маринов. Въпреки Любен Маринов е имал сдърпване, той няма побой. Взел е 20 лв. на пострадалата Емине Р., взел е и личният й телефон. И когато тя е протестирала и си ги е искала има сдърпване. Да, има и следи от физическо съприкосновение, но тя е намерена

в безпомощно състояние едва след като има данни, че е нанесен побой от подсъдимия.

Аз считам, че прочита, който направи прокуратурата, и който е идентичен и аргументиран с мотивите на ШОС сочат за потвърждаване на присъдата, и моля за Вашето произнасяне.

ПОДС.И. /чрез преводач от български жестов език – чл.395з от НПК/: /отговаря с жест/ Разбрах какво каза този адвокат, и че е на едната сестра на жената, пострадалата.

АДВ.Й.: /реплика/ Действително, заявявайки разбирането за противоправността на извършеното, това не означава, че е целял да я убие. Нанасянето на телесна повреда също е противоправно. Затова той си сочи рамото, защото е разбрал, че е извършил нещо нередно.

ПОСЛЕДНА ДУМА:

ПОДС.И. /чрез преводач от български жестов език – чл.395з от НПК/: /отговаря с жест/ Искам по-малка присъда.

СЪДЪТ след тайно съвещание обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законния срок, за изготвянето на който страните ще бъдат уведомени писмено.

ПОДС.И. /чрез преводач от български жестов език – чл.395з от НПК/: /отговаря с жест/ Разбрах, че ще получа решение в затвора.

ОПРЕДЕЛИ се възнаграждение на тълковника **Н. ИЛ. М.** в размер на **200.00 лева. /изд.1 бр.РКО/.**

Препис от протокола да се изпратени на Адвокатска колегия Шумен, във връзка с представителството по ЗПП.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.40 часа.

Председател: _____

Секретар: _____